

LLEI DE MESURES EN MATÈRIA DE SEGURETAT SOCIAL

Sens dubte, la novetat més important, amb efectes des de l'1 de gener de 2008, és l'aprovació de la LLEI 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social.

És una de les normes més important dels últims 10 anys en matèria de prestacions de la Seguretat Social. La finalitat d'aquesta Llei ve constituïda per la necessitat donar l'adequat soport normatiu a bona part dels compromisos relatius a acció protectora inclosos en l'Acord sobre Mesures en matèria de Seguretat Social, subscrit el 13 de juliol de 2006 pel Govern, la Unió General de Treballadors, la Confederació Sindical de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa, i que afecten, substancialment, a incapacitat temporal, incapacitat permanent, jubilació i supervivència.

Entre d'altres novetats importants, podem destacar les següents:

- Per acreditar el període mínim actualment exigít per obtenir dret a la pensió de jubilació, es computaran només els dies efectivament cotitzats i no els corresponents a les pagues extraordinàries. Amb la reforma, el període mínim de cotització es fixa en 5.475 dies (quinze anys) efectius de cotització.
- Coeficients reductors de l'edat de jubilació per a noves categories de treballs penosos, tòxics, perillosos o insalubres i en els casos de persones amb discapacitat, prèvia realització de corresponents estudis de tot tipus, amb modificació de les cotitzacions i sense que l'edat d'accés a la jubilació, en cap cas, pugui situar-se per sota dels 52 anys.
- Incentius en tots els supòsits per a la prolongació voluntària de la vida laboral més enllà de l'edat ordinària de jubilació consistents en un increment del 2% de la base reguladora de la pensió per cada any cotitzat després dels 65, aquest increment serà del 3% per als treballadors que acreditin haver cotitzat més de 40 anys. En el cas d'arribar a la pensió màxima, es reconeixerà el dret a percebre anualment una quantitat a tant alçat consistent en aplicar l'increment corresponent sobre la pensió màxima del moment, amb el límit del tope màxim de la base de cotització vigent en cada moment.
- Millora de les pensions de les persones que es varen jubilar anticipadament abans de l'1 de gener de 2002, com a conseqüència d'alguns del supòsits recollits a l'article 208.1.1 del RDL 1/1994 (acomiadament, ERE...), sempre i quan acreditin haver cotitzat un mínim de 35 anys.
- Per accedir a la jubilació parcial és precís haver complert 61 anys (ara 60), tenir acreditats 30 anys cotitzats i sis anys d'antiguitat a l'empresa. Aquests dos últims no s'exigeixen ara en el cas dels jubilats parcials. La reducció de la jornada de treball estarà compresa entre un mínim del 25% i un màxim del 75% (que podrà arribar al 85% en el cas de que el contracte del treballador rellevista sigui a jornada complerta). Aquests nous requisits es portaran a terme de forma gradual en funció dels anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la nova Llei. Per a mutualistes anteriors al 1-1-1967 es manté l'edat de 60 anys.
- S'estableix un nou procediment de reclamació davant la inspecció mèdica dels Serveis Públics de Salut.

- Es redueix el període mínim de cotització per accedir a la prestació d'incapacitat permanent per als menors de 31 anys. Queda fixat en una tercera part del temps transcorregut entre els 16 anys i el moment del fet causant de la pensió.
- S'estableix una nova fórmula per calcular l'import de la pensió d'incapacitat permanent i el complement de gran invalidesa. Per al càlcul de la primera es tindran en compte els anys de cotització (ara no es computen), per evitar que amb carreres curtes de cotització es generin prestacions iguals a les de les carreres llargues. El complement de gran invalidesa es desvincula, en part, de la quantia de la pensió, amb l'objectiu de fer-lo més equitatiu. La finalitat d'aquest complement és compensar les despeses ocasionades per la persona que atén el discapacitat. Si bé, ara és el 50% de la base reguladora de la pensió, la reforma preveu que sigui la suma del 50% de la base mínima de cotització i el 25% de la base de cotització corresponent al treballador.
- Equiparació entre matrimonis i parelles de fet en relació amb la pensió de viudetat. Es reconeix la prestació de viudetat a les parelles de fet amb convivència acreditada (almenys cinc anys) o fills comuns. Aquest reconeixement també es fa respecte a l'auxili per defunció i a les indemnitzacions a tant alçat en cas de mort derivada d'accident de treball o malaltia professional.
- En cas de divorci només es reconeix la pensió de viduïtat si es té reconeguda una pensió compensatòria.
- Si mediado el divorci, existís concurrència de beneficiaris amb dret a pensió es garanteix el 40% de la base reguladora de la prestació de viudetat a favor del cònjuge supervivent o de qui sense ser cònjuge visqués amb el causant de la pensió i tingué dret a ser beneficiari de la mateixa.
- Prestació temporal de viudetat per a les parelles de fet que no puguin acreditar els requisits anteriors i per a matrimonis amb menys d'un any sense fills.